

Նախազան անընդունելի համարեց
«Միասնության» վերջնագրի քե' ձեւը,
քե' բովանդակությունը

Մարտի 3-ին «Միասնություն» դաշինի Վեցնագրային հայտարարությունը, որը դահանջում էր ՀՅ նախագահի աշխատակազմի ղեկավար Սերժ Սարգսյանի եւ Ազգային հեռուստատեսության գործադիր և նորեն Տիգրան Նաղդայանի «անհաղաղ» իրադարձականները որպես նախորդ օրը Ազգային հեռուստատեսությամբ հոկտեմբերի 27-ի գործով երկու ամբաստանյալների դաշտան փաստարաններ Ուլրեն Սահակյանի եւ Ուլրեն Ռեսունու մամլո ասուլիսի լուսաբանման համար դահանջվող «Տուրֆ», բնականարար դիմի տեղի Մարտակամիջոցների եւ խաղական ուժերի քաջմարիկ հայտարարություններին, որոնցով առաջ է նաեւ այսօր ներ թերթը՝ Սակայն առաջին հերթին հայտարարություն սղասպնակ է հանրապետության նախագահից, որին ուղղված էր «Միասնության» Վեցնագիր-հայտարարությունը: Եվ երեկ երեկոյան, գովազդային անհանդուժելի ծգծումներից հետո, Դայաստանի Ազգային հեռուստատեսությամբ հնչեց նախագահ Ուլրեն Քոյարյանի «ծրագրային» հարցագրույթը:

Կարելությանը ժետելով, որ ավելի կանուխ չէր ուղեցել արձագանի այդ հայտարարությանը, խնդի չէր ուզում հանգուցյալ Կազզեն Սարգսյան ծննդյան օրվա նախածննդին խրվել Ընան Ին-Նարկումների մեջ (ինչը չեն իսկ մասն հայտարարության հեղինակները), հանրադիտության նախագահը հալաստիացրեց, որ հայտարարությունն իւ նու պահպան է արագածուի իւ իւ ու

Տեսակետների բախումը վտանգավոր է հոկտեմբերի 27-ի օրը ի համար

Մեզ վարակեցնում էին, որ իրավաբանության մեջ պահպան սկարունքն է առծով

ՄԱՍ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ
Փաստաբաններ Ոուրեն Սահակյանի ու Ոուրեն Ռեսունու մամուլի ասուլիսը «Միասնություն» դաշինք մարդի 3-ին արված հայտարարությամբ որպես հասարակական կարծիք աղակողմնորություն և միտքած լցնչական խսքի առջեւ խոչընդունեցներ հարուցելուն: Դամաճայն որությունը կատարվել է 27-ի գործի նա-

Ըստյան ուրեմն իր բննարկումներն ա-
վելի վաղ եր սկսել, և ան փաստաբան-
ների ասուլիսն եր, որը դարձագոյն
դաշտվակ կարելի է դիմել ավելի հե-
ռուն տանող դահանջներ ներկայաց-
նելու համար: Ավելի քան անհասկա-
նայի է հայտարարության առաջին
դահանջը՝ «անհապաղ աղահովել
ընականոն դայմաններ հոկտեմբերի
27-ի դեմքական հեղաշրջման փորձի
մեջությունը և առաջ տեսական նորու-

Չեշեն գրնհայինները որուել են
փոխել իրենց մարտավարությունը

ԵՐԵՎԱՆ, 6 ՄԱՐ. ԼՈՅՅԱՆ ՏԱՊԱՆ. ՉԵՒ-
ԾԻՀԱԽԻ նախագահ Ազլան Սահմանդր-
վին ենքակա չեղեն դաւային հրամա-
նատարներից մեկը BBC-ին հայտնել է,
որ չեղենական ջոկատների դարտիզա-
նական դայլացը կարունակվի մին-
յել ՉԵՒԾԻՀԱԽԻ ռուսական բոլոր գոր-

«Եթե զործունեության համար»: Մի՞՛ք կիաստարանների տեսակետները զործունեության իրական խոչընդունակությունների համարությանը:

բայտնելու մի բանի առիթ ունեցել է ակայան ղաօտղանական կողմը շինունակված նրանց հեմ՝ դա համարելով սննմական կանխավարկածի սախտում կամ մեկ ուրիշ որակում ալ. Բացի այդ, մշատիս կրկնել են, որ իրենի հանցանը չեն ղաօտղա- ում, այլ ննության օրինականու- յունն աղափառվություն նղասում են ուրծի բացահայտմանը:

Shuttle

ՏԱՐԱԾԱԾՐՁԱՆ

Երևանում Իրանի Խալամական Հանրապետության
ռեսպանության հայտարարություն

Ի՞րանի Խոլանական Հանրապետության ղետպահության մամուլի քաժինը հարգելով Դայաստանի Հանրապետության հասարակական կարծիքը, կառավարությանը եւ ժողովրդին, իր դարսն է համարում տեղեկացնել, որ Վեցերս ականատես է եղել ոմն Յան Կալիցկիի միջամտող հաւաառաւուրութեան:

ու տարածացանի Եկեղեցի բա-
տական ու Տնտեսական անկա-
ռությունը եւ հակասում Միջազգա-
ն առողջ ու ծիծ հարաբերու-
թյուններին, ընդդիմանում են Տնտե-
սական համագործակցությանն ու
զատ ուղևայական հարաբերու-
թյունների զարգացմանը ընկալվե-
լով իրեւ Միջամտություն տարա-
ծացանային հարցերին ու Եկու-
աղեմի եւ քարեկան Եկեղեցի Իրա-
հի Եպիստանի հարաբերություննե-
րին: Որու հեռավոր Եկեղեցում
Տնտեսական առողջությունը կա-
ռավագանական է առաջանակա-
ռական առողջությունից, կարող են

Նույամը իրենց վերահսկողության
տակ առնել դեմի ազատություն եւ
ժողովրդավարություն բայլող աշ-
խարհ:

Երեւանում Իրանի ԽՍՀԱՄԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ղԵՍԼԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՄՈՒՅԻ ՔԱԺԻՆԸ ԱԿՑՈՒԱԼՈՒՄ է, որ բոլոր Խաղաղության ու ՏՅԱԾՎԱԿԱՆ համագործակցության ուղղության գՏԱՆՑՈՂ ԵՐԿՐՆԵՐԸ փոխադարձ հարզանի եւ միմյանց նԵՐԻՆ գործերին չմիջամտելու սկզբունքի կիրառմամբ կսեղծեն համագործակցությամբ եւ հավասարությամբ օժանած աշխարհ:

ԵՐԵԿԱՆՈՒՄ ԻՐԱԱՌ ԽՎԼԱՍՍՎԿԱԾ
ԴԱՌԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԴԵՄՈՆՆՈՒԹՅԵՆ
ՄԱԽԱՆԻ ԸՆԴԲ.

Կարդիս Սուրենյանը մեր արդի գրականության ամենահետաքրիչը ու իմանաժող դեմքերից մեկն է, ցավով ժամանակին ըստ արժանվույն զօնահատված եւ շիտակն ասենք, երբեմն նոյնիսկ դարձաբես անտեսված։ Մինչդեռ Կարդիս Սուրենյանի գրեթե բոլոր գրեթե՝ «Բնիկ որտեղացի» են, «Արեւորդիներ», «Ոզու ամրոցներ», «Երանության կղզին» եւ այլն. արժանի էին առանձնահատուկ վերաբերունի ու մանրածան, հանգամանալից վերլուծության։ Տաղանդավոր մարդու գրականությունը յուրահատուկ է ամենից առաջ նյութի, թեմայի, լեզվական ինտոնացիական արտահայտչականությամբ եւ մասնակի ժամանակությունում։ Նա մեզանում մշակեց գրական ազատ խոսի ժանրը, իրեւ նախորդ եւ ավագ ժամանակակից ու-

Fuq ursh uku fuq qhrf

ԵՎ ԱԽՈՒ ԽՐԱՊՐԱԿԻ ՎՐԱ Է ԳՐՈՒ ՑՈ
ԳԻՒԾԸ, ոՐ ԽՈՐԱԳՐՎԱԾ Է «ՀՅՈՒ ՊԱՏՄՈ-
ՔՅՈՒՆ»: ԺՆՂՈՎԱՃՈՒՆ ՇՆԴԳՐԼԿՈՒՄ Է ՄԻ ՎԻ-
ՊՄԱԿ, ՈՐ ԿՐՈՒՄ Է ՆՈՒՅՆ ԽՈՐԱԳԻՒԾԸ «ՀՅՈՒ
ՊԱՏՄՈՒՔՅՈՒՆ» Եւ ՎԵՐՋԻՆ ՏՐԻՆՅԵՐԻՆ ԳՐ-
ՎԱԾ ՄԻ ԽԱՆԻ ԽԱՍՑՆԵՐ:

զի ու սրապով մի ղամբություն, որ որ-
քան մելզնեանցիների, ուստան էլ մեր ու
մեր կյանի մասին է:

րոնցից գուես Եղվարդ «ԽՍՀՄ օպուտ» «Կարամազով Եղբայրներ» Վեճը եւ Գոլսուոր դիի «Ֆորսայթների դասմություն» Վիժաւարը, այսօտ անառարկելիութեն ճանաչված ու վավերական են եւ Ենրկայացնուած են, առանց չափազանցության, արդի հայ գրական լեզվի հարսության եւ գեղեցկության, ուժի եւ արտահայտչականության ամենաբարձր մակարդակը։ Թարգմանական իր արվեստը արծագանքում է հնագույն ու նոր ժամանակների մեր ընթացքագմանին գործին եւ ենթադրություն ու ուժական գրողական անուրանալի ծիր ու տաղանդ, այլև նյութի ու առարկայի խոր համացություն, ննական ու Վերուժական թափանցող միջի, հետազոտողի հետեւողականություն, գրականագետի հայացի եւ նորադաշի տեսողականություն։ Այս այս

խնդիրներն է արձարում գրի լավագույն գործերից մեկը «Պովի թարգմանության» հասել:

Կարմիս Սուրենյանը եղակիորեն մշակույթի մարդ է, համաշխարհային ծավակույթի գրականության, երաժեսության, կերպարվեստի, ճարտարապետության բացառիկ գիտակ, եւ շքաղաքող աշխարհի ու երկրի լյանի բոլոր ելեւջումները տեսնում է մարդու հոգեւոր աշխարհի ու զորութեանության ոզեղեն սահմանների մեջ։ Այս առումով ուղղակի ընմիտ երեւոյք եւ Երան «Արեւորդիներ» գիրը Գրոյի իր հայացը տեսնում է երեւոյքների ու առարկաների ոլոր արտաին կողմն ու տղակորականությունը, այլ Ծովոքի խորում թանձնված քառուն ու անտես շերտերը, երեան է հանուն ժամանակների կազմը եւազմի ու Լուրերի ուրուց գրված «Գործ արա...» մանշելի գրվածը, իմասին հասկանալի է, մեր օրերի ու մեր մասին է։

Գրի անառակելի արժանիքն եմ հաճարում նրա խոր արդիականությունը եւ, ծանականդ, գրողի խաղաքացիական դիրքությունը: Խոկական գրողը հորինվածի ուղայմանականությունների մեջ անզան հավասի է ու ճշմարտացի: «Դիմ դասնություն» գրի բոլոր գործերը դառնությամբ ուրացավորեն արձագանքում են վերջին աշխաների մեր աղբած կյանին: Այս մի տասնամյակում մենք տեսան ու հասկացանք ինչ ինչ ասել է գրողի, արվեստագետի խիդու ու քարոյական նկարագիր: Եվ հասկացան նաև, որ գրողի քարոյական նկարագիրը ու միայն ուղիղ համեմատական չէ իր ծիրին այլև առհասարակ կարող է կապ չունենացն գրողի ու իր գրածի հետ: Թվում է, մեր օրերում խաղաքացիականություն ու քարոյական խիդես ասկած քաները դարձել են ավելորդություն, քայլ հենց հիմա է, հիմա երբ ամեն ինչ փլվում է ուլուղ, երբ հայրենիք դարձել-դառնում է քարոյական ու ֆիզիկական անաղաս, հիմա մեր այս անմակդիր իրականության մեջ է, որ մարդու գրողի խաղաքացիական նկարագիրն իր քարոյական արժենով հավաքավում է գրողական տաղանդին: Իր բոլոր մանր ու մեծ խոսակցությունների, իր զանազան թեմաների մեջ դարձ ու որու երեւում է Կարմիս Սուրբ Ենան գրողի քայլ ու ազնիվ նկարագիրը, մտավորականի ու խաղաքացու իր գրողական դիրքությունն ընդգծվում է տողով վածուի բոլոր գործերում:

«Հին դամություն» գրելով կա Եւ դառնության ու հիասքափության, Եւ աղբած կանի թախիծ ու ավաղանի, բայց Եւ կա կանի հանդեռ դարձ ու Վճիս հայաց ներին դայձառություն ու հոգեկան լուս ինչը բնորու է գրողի բոլոր գործերին: Կառտիս Սուտենյանն իր բոլոր գրելուն հավասարին է իր բարձր սկզբունքներին, կյանքու ու բնության անվախճան հեմիարք «ի՞ն արքեցությամբ» զգալու, աղբելու և գրողական բարձր խոստով ընթեցողին ներկայացնելու կարողությանը:

Կյանում մշտական ներամփոփ ու փակ
մարդն իր գրեթու միշտ բաց է, բաց ու
տարացության ու անկեղծ խոստվաճու-
թյան չափ: Այս առումով «Դիմ դասնու-
թյունը» բաց զիրք է, որի բոլոր էջերով, ծիծա-
աղրած կյանի ծանադարի դես, անց-
նում է գրողի գծած լուսավոր զիքը: «...Կա-
րեւորն այն է, որ կարողանաս չկադարձա-
վել ոչ մի բանով, ոչ իսկ սեփական ան-
ծովով, եւ սիրտ ու միտք լինեն միշտ բաց
սիրելու կյանին ու աշխարհը դարձ, ակզ-
եւու պահանջ է»:

ԿԱՐՈՒՍ ԱՐԵՎԻՑ

፩፻ በፖ.ሮ.ስ.ዕ.መ.ዕ.፻

բատկած, կուրելած, փշըված: Գրի հաջորդ գործը «De profundis» էսան այդ ողբերգության մասին է և ներուս շարունակում է վիղակի եղբում ծավալվող խոսակցությունը: Էսան ընթեցողի առջեւ քացում է Վիղակի իրական հերոսներից մեկի ներաշխարհը տարիի համար զամանակի հասուն ու հարուստ մի ներաշխարհ, որն, անոնու, լինական-վելուծական-խոհական մեջի ու հայացի ՏԵՇ մարդու ներաշխարհ է: Ահա, այդ ներաշխարհի վրա է ծանրանալով փլվում սովետական իրականության մարդաբայց ու մարդահայած համակարգը:

«Գիլգամեշը» շարունակում է շարիի
մասին գրողի խոսքը նիշ է, ի վեցող
«նույնն են Գիլգամեշը և Խումբարան»,
բայց «եկու երրորդով մարդ եւ մեկ երրո-
րդով ասէված» Գիլգամեշը քարության հա-
մար է կոչված կյանի եւ իր տեսակի մեջ մի
է, մինչդեռ Խումբարան շարի ու շարիի
մարմնացումը, հազար ձեւ ու կերպարանն
է առնում Անհ, օրինակ, 1963 թ. հոկտեմ-
բերի 21-ի երկուօքարի օրը շարը նստել է Բա-
րու Խաղափ Ծիփս փողոցի մի սովորական
ճաշարան-խորովածանոցում նույն սեղա-
նի ուրաց նստած երկու հայի հետ, խորված
ու խմիլ է վայելում, եւ ի դաշտախան հա-
յի անակնկալ հարցի «Դու ինձ կմորթե՞ս»,
լայն ժողովը դեմքին ասում է «Ալլահն ինչ
հրամայի, այն էլ կանեմ»: Եվ այնուամե-
նայնիվ, «Գիլգամեշ» եսան էլ է ավար-
գում լուսավոր տողով «Օ՛հ, լավ է սպարեն
այս ծառի, լի է բերկանով...»:

«Համ դասնություն» գրի հիմնական թե-
մաներից մեկն իր կյանքի ընական ընթաց-
ից ու ընական հունից հարկադրաբար ոլ-
ղոնությամբ ու բոլ խաթությամբ, հան-
ված, հոգեկան ու ներաշխարհային տառա-
դամների դարտադրված, սեփական հայ-
րենիում օսարության դատաղարտված
մշածական ու զգացական մարդու, տա-
ղանդավոր մարդու դրաման է: Մայր Յա-
կոբսենի առակավոր դատմությունը ոչ
միայն մարդկային անսահման բարության,
գրաստության, Իիսոննեական սիրո ու
կարեկցանի մասին է, այլև սեփական
կյանքն ու ճակատագիրը, կոչումն ու ար-
ժանադատվությունը սեփական եկրում
վաճանգի տակ դրած մշակորական մարդու
դրամայի:

Կարտիս Սուրենյանի քարզմանական գործը մեծ եւ ծավալուն խոսակցության նյութ է, ավելին զիտական ուսումնասիրության եւ հետազոտության մյութ, որ անկանություն է: Իր քարզմանությունները, ու

Կիլիկյան զանշերը Հալեպում առաջին անգամ

Հին հաղափակրության զանձերը օսպյութեն մեր ոսերի տակ փոսած Լիքանանում ինծ ասացին, որ հայկական 2 բանգարան կա՝ երկուսն էլ եկեղեցաղացկան, մեկը գտնվում է Զնարայում, մյուսն Անրիլիասում է, 1997-ին կառուցված «Կիլիկիա» բանգարանն է: Վերջինիս դոները ղաւունադես 1998-ի մարտի 30-ին են բացվել՝ 4 տարի տևած շինարական աշխատանքներից հետո: Եարտարադես Դակոր Արեւյանի նախագծած բանգարանը եռահարկ է, նույն ժենուայի է տեղակողմած նաեւ Սատենադարանը (որին առանձին կանոնադարնան): Ցուցադրված հավաքածուն, մասնավորապես եկեղեցական զանձերը, 1915-ի տեղահանության օրերին մեծագույն նվիրումով Մեծի տանն Կիլիկիո կարողի կոստյուրյան նոտավայր Միսից Յալետ, աղա 1930-ին Անրիլիաս է փոխադրվել: Այսօր բանգարանում կարելի է տեսնել 1200 ցուցանմուս, 1000 ցուցանմուս է դահեստում և դահվում տեղ լինելու դաշճառով յի ցուցադրվում, ասում է «Կիլիկիա» բանգարանի տնօրին Եփիւմ արլ.՝ Թաղաջանը: Թանգարանը հովանավորվում է Կիլիկիո կարողիկու Արքունիքության կողմէ:

րամ Ա-ի կողմից, ունի 5 հոգուց բաղկացած մասնագիտական հանձնախումբ, 4 աշխատավկից: Թանգարանային հղացումն ու գործադրությունը Սիլվա Աթեյանին է: Մեր քանզարանը երիտասարդ է, ասում է 27 տարի ԱՄՆ-ում ապրելուց հետո Լիբանան եկած եւ քանզարանի և նօրինությունը ստանձնած եփիւմ արթեղիսկողոսը: Այս երիտասարդ քանզարանում ծերությունից խունացած եղակի արժեններ կարելի եւ տեսնել, եկեղեցական զանձեր, մասուններ, մասնաւութեր, խաչեր, սկիհներ, դահլիճակներ, ուկերել ասեղնազորներություններ, դաշտարազի զգեսներ, խաչքարեր, 2 կարենու ծեռագիր՝ Բարձրաբերձի ավետարանը (1248 թ.) եւ Սիւ Սայր Սաքսոնց (14-րդ դ.): Առաջինը կիլիլյան ուկերության նմուն է, մանրանկաները գծված են թորոս Ռուսինի վարդես Կիրակոսի կողմից: Երկրորդ հարկում ներկայացված են հնագիտ գրեր, այդ թվում Հակոբ Մեղադարքի Վենետիկում 1512-ին եւ 1513-ին տղագրած 2 գրեր, Ուկան Երեւանցու 1666-ին Ամստերդամում տղագրած հայերեն առաջին Ասվածածունը: Նույն հարկի փոքր սրահում հայկական հնագիտական իրեր, ուրարտական անորներ, ծեռի աշխատանիներ եւ գործեր են ցուցադրված: Երրորդ հարկի արկեսի քանզարանում կարելի է դիտել հայ նկարինների եւ խաղակազմուների քազմանուն մի հակաֆառու՝ Հակոբ Հակոբյան, Փանոս Թերեմեզյան, Հակոբ Գյուրջյան, Կարդան Սահնուխյան, Արտ Չամբայչյան, Ժանեսի, Գաոզու, Դարություն Կալենց, Էղազար Շահին, Ոհհաւ Շերանյան, Որբեր Լիբելյան, Պոլ Կիրակոսյան եւ այլք: Այցելուներ ցա՞մ են լինուած հարցիս քանզարանի և նօրինությունը դաշտախանածք, թե այն երկրի տուրիտական տեղեկագրում նշված հասցե է, այդ իսկ դաշտառով գրուաւերիկների մշտական ներկայությունը են ունենում: Ասում են՝ գործ որքան հնանում է, այնան գեղեցկանում է, ի դաշտախան իմ զարմանի ասաց քանզարանի և նօրինությունը՝ չբացառելով, որ աղազայում իրեն է ուրիշ քանզարանների նման կմածեն դրանց դահլիճանության մասին՝ ներմանածինի: Խան ուրիշ մի շարեւծը՝ պատճենագիրը՝

Կվեսակոնքի կամ ուրիշ մի տարբերակ առաջարկելով։ Թանգարանը մութավճար չունի, բայց ժախսե՞ միշտ կան։ Ժողովակինյա խոնավությունն ու ողջ որոշակի ջեմաստիճան են դահանջում, ինչը բանգարանի համար ճշտական ժախս է։ Որու տեղյակ աղբյուրներ վկայում են, թե Սորբի, Բրիսի եւ այլ մեծ ազուրենում երբեմն հայկական արժեավայր իրեր էի են հայտնվում։ Աշաւական ներկայացուցիչ այդուհի ազուրենում, բնականաբար, չեն կարող դահել, բյուջեի հարց է, բայց եթե նման փաստի մասին իմանանք, կիսնդենի որեւէ մեծահարուսի, որ օգնե՞ ասում է Եփրեմ արքեպիսկոպոսը։ «Ազգի» ընթերցներին արդեն տեղեկացրել են, որ առաջին անգամ Կիլիկիայի գանձերը 2000 թ. ստումբերին ցուցաբեկելու և ներմանիայի Յալեթիքտերգ խղանում։ Կատալոգ կազմվում է դրոֆ. Գոլցի կողմանց, ինչ Վերաբերում է ցուցանմուների աղահովագրմանը, խոդիներ կան։ Թվերով զնահատել մեր հարսուրյունը, դժվարանում են։ Օրինակ, Բարձրաբերձի ալեքսարանը 5 մետր դղար զնահատեցին, բայց արդյոյն դա զնահաման ծի՞չ միավորն է, ասում է Տնօրինը։ Խոյն ցուցանմուները Գերմանիայից հետ 2001 թ. ներկայացվելու են մնելում, համադաշտականաբար կազմվելու և նաև Եկեղեց ցուցահանդեսի կատալոգը։ Յիմա հետ չէ այդուհի գործ ծեսնարկելը. 125-150 հազար դղար կղահանջմին նման գրի համար, բայց, կարծում եմ, միջոցներ կգտնեն, հավաստիացնում է արքեպիսկոպոսը։ Նե ինչ, սպասենք մինչ ստումբեր, ու մեր հաջորդ նյութը կիլիկյան գանձերի մասին կլինի Յալեի ցուցահանդեսից։

ԱՆԱՔՏԸ ՀՈՎԱՆԻՓՅԱՆ,
ԹԵՐԵՆԻՐ-ԹՈՆԻ

OPUSCULA

Uursħ 7

- 1274 թ. Մահացել է միջնադարյան փիլիսոփա Եւ տեսաբան Թովմաս Արքինացին, որը փորձել է կանոնակարգել Արիստոտելի փիլիսոփայական տեսությունը:
 - 1850 թ. ծնվել է լեհ դեմական գործիչ Թոմաս Սասարիկը, որն իր ժամանակին մեծ ժողովրդականություն եր վայելում եւ դաշտարում ավատիական ոեժիմի դեմ՝ համուն իր ժողովրդի ազատության:
 - 1875 թ. ծնվել է ֆրանսիացի կոմոդորիու Մորիս Պավելը:
 - 1908 թ. ծնվել է իտալացի դերասանուիի Աննա Մանիանին, որի անդրանիկ ելույթը կինոյում կայացավ 1934-ին: Բայց ինկական փառքը նրան ժողովագ 10 տարի հետո, երբ Մանիանին նկարահանվեց «Հոռմը բաց խաղա» ֆիլմում:
 - 1916 թ. ծնվել է ամերիկացի գրող Ֆիլիպ Բրոնսուին:
 - 1837 թ. ծնվել է դերասան, ոեժիուր եւ դրամատուրգ Գեորգ Զնուկյանը:
 - Այս օրը հին հայկական տոմարով Սեհեկան աճպատ Աստղիկ օրն է:

